

Zgodnie z ustawą o kierujących pojazdami prawo jazdy nie może być wydane m.in. osobie, która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane lub uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte - w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy lub cofnięcia uprawnienia (art. 12 ust. 1 pkt 5).

Rzeczony przepis stał się przedmiotem rozważań Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (wyrok z dnia 22 stycznia 2020 r., II SA/Sz 587/19).

W powołanej sprawie organ I instancji, opierając się na informacji uzyskanej z Federalnego Urzędu ds. Ruchu Drogowego, uznał że skarżącemu cofnięto uprawnienie do kierowania pojazdami i jest on obecnie w okresie obowiązywania cofnięcia tego uprawnienia. Stanowisko to podzielił organ odwoławczy, stwierdzając że skarżący pozostaje w okresie cofnięcia uprawnień, co uniemożliwia wydanie mu wydanie prawa jazdy na terenie RP.

Z informacji przekazanych przez. Federalny Urząd ds. Ruchu Drogowego wynikało bowiem, że skarżący aktualnie nie posiada ważnego niemieckiego prawa jazdy, które zostało mu cofnięte dnia 26 lutego 2014 r. z powodu jazdy pod wpływem alkoholu. Zgodnie ze stanowiskiem organu niemieckiego, prawo jazdy nie może zostać wydane skarżącemu do dnia 31 maja 2029 r., chyba, że przed tym terminem przedłoży opinię psychologiczno-lekarską potwierdzającą jego zdolność do uczestniczenia w ruchu drogowym. Ze wskazanej informacji wynika zatem, że warunkiem odzyskania prawa jazdy jest opcjonalnie - upływ określonego terminu, ewentualnie spełnienie przez skarżącego wymagań w zakresie poddania się badaniom, mającym na celu stwierdzenie jego zdolności do uczestniczenia w ruchu drogowym.

Wbrew wywodom skarżącego w niniejszej sprawie, tak zakreślone warunki odzyskania uprawnień do kierowania pojazdami oznaczają, że pozostaje on w okresie ich cofnięcia, co uniemożliwia - stosownie do art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami (u.k.p.) - wydanie prawa jazdy na terytorium RP. Tak bowiem należy interpretować brak możliwości wydania skarżącemu prawa jazdy przed upływem określonego terminu. Uprawnienie zostało bowiem skarżącemu przyznane po spełnieniu przewidzianych prawem krajowym wymagań, a następnie - na skutek okoliczności zawinionych przez skarżącego - cofnięte. Jednocześnie nie pozbawiono go możliwości odzyskania uprawnień, uzależniając ją od spełnienia określonego warunku - przedłożenia stosownej opinii, bądź upływu czasu. Aktualnie Skarżący może ponownie uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami, jeżeli przedłoży pozytywną opinię psychologiczno-lekarską.

W tej materii Sąd wskazał również na przepisy unijne regulujące kwestie związane z wydawaniem praw jazdy. Zgodnie z art. 11 Dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz. Urz.UE.L Nr 403, str. 18), posiadacz ważnego krajowego prawa jazdy wydanego przez jedno państwo członkowskie, który ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, może złożyć wniosek z prośbą o wymianę jego prawa jazdy na prawo jazdy równoważne. Obowiązkiem państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy równoważne jest sprawdzenie, jakiej kategorii uprawnienia faktycznie zachowują ważność na mocy przedstawionego prawa jazdy (ust. 1). Przy zachowaniu zasady terytorialności prawa karnego i przepisów prawnych dotyczących policji, państwa członkowskie miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie mogą stosować wobec niego własne przepisy krajowe w zakresie ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami i ewentualnie dokonać w tym celu wymiany jego prawa jazdy (ust. 2). Państwo członkowskie odmawia wydania prawa jazdy osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu w innym państwie

członkowskim. Państwo członkowskie odmawia uznania ważności jakiegokolwiek prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu na terytorium wydającego państwa członkowskiego (ust. 4).

Celem powyższych regulacji oraz przepisów krajowych jest uniknięcie sytuacji, w której obywatel jednego państwa członkowskiego może, w przypadku utraty prawa jazdy na terytorium tego państwa, ubiegać się o wydanie prawa jazdy w innym państwie członkowskim i w konsekwencji być uczestnikiem ruchu drogowego pomimo ewidentnych przeciwwskazań wynikających na przykład ze stanu zdrowia, czy też z pominięciem obowiązków, które musiałyby spełnić w celu odzyskania prawa jazdy w kraju, w którym zostało ono cofnięte.

Nie ulega wątpliwości, że w badanej sprawie państwo członkowskie, którego obywatelem był skarżący, skorzystało z możliwości zastosowania przepisów krajowych wobec swojego obywatela cofając wydane uprawnienia do kierowania pojazdami i określając warunki, które muszą zostać spełnione w celu ich odzyskania.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd uznał, że również zebrany w sprawie materiał dowodowy daje wystarczające podstawy do przyjęcia, że w sprawie powinien znaleźć zastosowanie przepis art. 12 ust. 1 pkt 5 u.k.p. Wątpliwości Sądu nie budzi fakt, że pisemna informacja organu administracji publicznej władz niemieckich (przetłumaczona przez tłumacza przysięgłego j. niemieckiego), przedmiotowo właściwego z zakresu ruchu drogowego, stanowi dokument poświadczający stan sprawy, oparty na ewidencji urzędowej tego organu. Wpisu do tej ewidencji dokonuje się m.in. na podstawie decyzji i orzeczeń sądowych mających wpływ na prawo do korzystania przez konkretnego kierowcę z uprawnień do prowadzenia pojazdów. Dowód ten, tak jak dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 k.p.a. sporządzony przez upoważniony organ korzysta z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim stwierdzone. Obalenie domniemania prawdziwości danych opartych na takim dokumencie jest możliwe, jednakże nie jest wystarczające negowanie treści tego dokumentu urzędowego bez wskazania konkretnych dających się zweryfikować dowodów na stawianą przez stronę tezę.

Polski organ prowadzący postępowanie w sprawie o wydanie prawa jazdy jest związany ustaleniami organu niemieckiego przedmiotowo właściwego z zakresu ruchu drogowego, nie powinien więc podejmować tego rodzaju działań, które miałyby służyć ustalaniu wiarygodności/prawdziwości wpisów dokonanych w ewidencji urzędowej innego organu oraz ocenianiu ich konsekwencji na gruncie uprawnień do prowadzenia pojazdów na terytorium

Źródło: [CBOSA](#)